

MARIT BENTHE NORHEIM OG TONJE TERESE / MIRRORSHIP (NO)

Håbets Heltinde og Græder skeletter

'Håbets Heltinde og Græder skeletter' er et helt særligt samarbejdsprojekt mellem den norske kunstner Marit Benthe Norheim og den norsk-britiske komponist Tonje Terese, der her opererer under et af sine mange alias, MIRRORship. Marit Benthe Norheim er en kending på Vejle fjord. Hun udstillede i 2017 sine berømte, flydende kvinde-skulpturer, 'Life-Boats'. Tonje Terese / MIRRORship forholder sig stærkt til havet og dets væsener og tilstande i sin musik. Begge arbejder i forskellige kunstneriske medier og lægger i dette projekt deres personlige historier sammen til en fortælling om identitet og tilhørsforhold.

Projektet består af to betonskulpturer skabt af Marit Benthe Norheim med et lydværk af Tonje Terese / MIRRORship. 'Håbets Heltinde' er havfruen i vandet, hvis hale symboliserer evighedens symbol og den ubrudte livscyklus. Den anden skulptur er 'Græder skeletter' på land, der med udgangspunkt i Justin Timberlakes sang og udstillingens titel græder over verden og længes efter havfruen, der bærer håbet og en lysende klode. Projektet ønsker at give stemmer til de uhørte stemmer under vandet og verdener, der er anderledes end vores egen.

MARIT BENTHE NORHEIM AND TONJE TERESE / MIRRORSHIP (NO)

Heroine of Hope and Crying Skeletons

'Heroine of Hope and Crying Skeletons' is a very special collaboration project between the Norwegian artist Marit Benthe Norheim and the Norwegian-British composer Tonje Terese, who operates under one of her many aliases, MIRRORship. Marit Benthe Norheim is known on Vejle Fjord. In 2017, she exhibited her famous floating female sculptures, 'Life-Boats'. Tonje Terese / MIRRORship relies heavily on the sea and its creatures and states in her music. Both work using different artistic media and in this project, they join their personal stories together into a narrative of identity and belonging.

The project consists of two concrete sculptures created by Marit Benthe Norheim with a sound piece by Tonje Terese/MIRRORship. 'Heroine of Hope' is the mermaid in the water whose tail symbolises the symbol of eternity and the unbroken life cycle. The second sculpture, 'Crying Skeletons' on land, relates to Justin Timberlake's song and the exhibition title, and weeps for the world while longing for the mermaid who carries hope and a bright globe. The project wants to give voice to unheard voices underwater and worlds that are different from our own.

MARIT BENTHE NORHEIM AND TONJE TERESE / MIRRORSHIP (NO)

Håpets Heltinne og Gråter skjeletter

En installasjon på vann og på land,
ved billed-og rom kunstner Marit Benthe Norheim
– med musikk av elektronisk komponist Tonje Terese/
Walking Mermaid/ Mirrorship

Jeg har arbeidet med seilende skulpturer i mange år, hvor havets mytologi og symboler har vært mine redskaper. Det har også handlet om livssyklusen som ikke skal brytes, men i fellesskap beskyttes, så vi kan fortsette å være her.

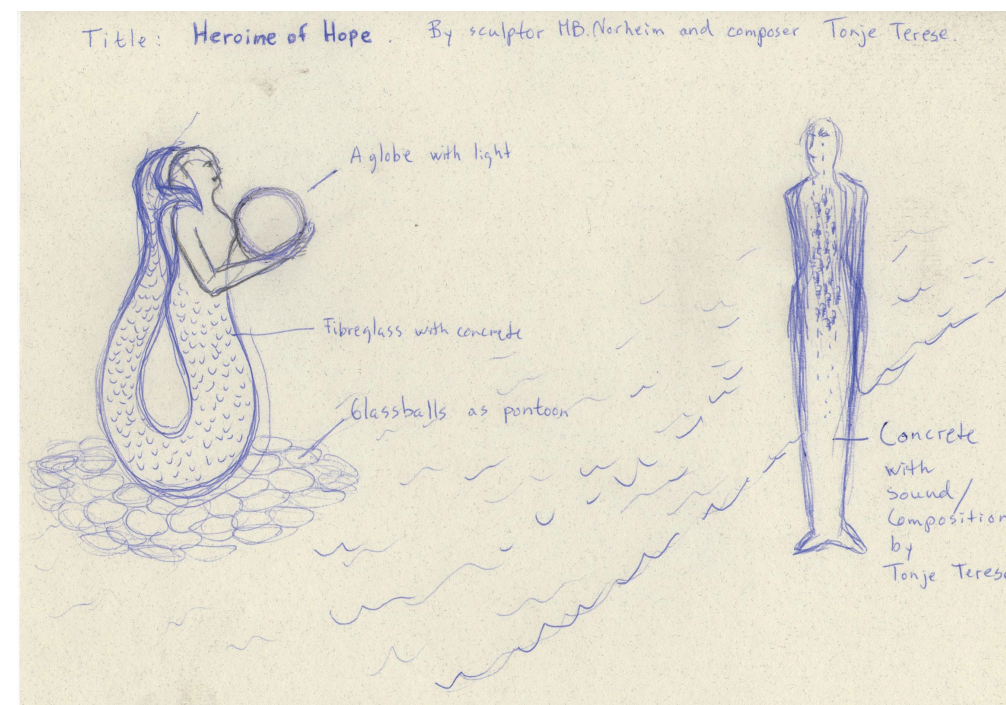
Jeg har en datter som har vært invaliderende syk – i veldig mange år, etter et ubehandlet flått bitt.

Hun er komponist og har brukt havfruen som et bilde – et symbol for å kunne identifisere seg med hennes smerte og det å være nødt til å puste under vann, mens hun lengter etter å komme opp fra havet en gang iblandt – for å bli istand til å gå og å bruke stemmen. Hun har klart å løfte seg opp over havets overflate – og har unngått å drukne gang på gang. På denne måten har hun gitt seg selv og alle rundt henne, styrke til å håpe – igjen og igjen.

Vi har lenge snakket om å arbeide sammen på et prosjekt – hvor vi ønsker å fokusere på de uhørte stemmer fra under vannoverflaten, på lidelsen og på de lidende, som virkelig trenger håp. Gjennom lydbilder, musikk, tegninger, skulpturer og skrevne ord; fra vår sms – og mailkorrespondanse over flere år, vil vi forholde oss til de mytene og virkeligheter, som våre sfærer og verdener gir oss – og som forhåpentlig også vil bringe noe til andre. Denne flytende kunst utstillingen i Vejle, med tittelen 'Cry Me a River', som understreker behovet for å forholde seg til aspekter i vår tids både håndgripelige og uhåndgripelige kriser – innenfor en abstrakt og mytisk ramme – korresponderer direkte med våre kunstneriske uttrykk.

Vi har skapt to skulpturer som forholder seg til hverandre, på land og på vannet, Figuren på land 'Gråter skjeletter', gråter for verden, mens han ser lengselsfullt ut på 'Håpets Heltinne' i sjøen. Hun er en havfrue, som bærer en lysende klode, mens hun flyter på glasskuler. Halen hennes krøller seg som et evighets symbol. Lydbildene, skapt for hver av dem, gir dem stemmer.

Da vi leste sangteksten som er brukt til utstillingstittelen, og prøvde å finne ut av Timberlakes selvmedlidenhet, rundt svik og hjertesorg – satte Tonje plutselig en ny tone inn i teksten, ved å forandre noen få ord fra du – til jeg – som gjorde at de personlige følelsene fikk et større perspektiv På den måten kom det til å relatere til vårt prosjekt – og gav Håpets Heltinne kloden i sine hender.

Her skriver Tonje Terese om den prosessen:

“Jeg har omskrevet du til jeg i sitatene her under og så fikk teksten en helt annen betydning. Nå kan man lese den som om den snakker om klimaforandringer – om menneskene på planeten vår som har gjort skade uten å være klar over det ... uten å klandre andre enn oss selv. Her er min versjon av teksten, med små omskrivninger”:

Justin Timberlake's Cry me a river

You were my sun, you were my earth
But you didn't know all the ways I loved you, no
So you took a chance, made other plans
But I bet you didn't think
that they would come crashing down, no

Med Tonjes små omskrivninger

You were my sun, you were my Earth
But I didn't know all the ways I loved you, no
So I took a chance, made other plan
But I didn't think
that they would come crashing down, no

MARIT BENTHE NORHEIM AND TONJE TERESE / MIRRORSHIP (NO)

Heroine of Hope and Crying skeletons

*An installation on the shore and in the water,
by sculptor Marit Benthe Norheim
– with music by composer Tonje Terese/
Walking Mermaid/MIRRORship*

For many years, I have been working with sailing sculptures; where the mythology of the sea and its symbols have been my tools. Part of that is using my artistic language to talk about the life cycle that we must protect together. If that is broken on a large scale, we will not be here anymore.

I have a daughter who has been very ill with crippling Lyme disease for many years. She is a composer and has been using the imagery of the mermaid to be able to identify with her pain and the need to breathe under water whilst longing to come out of the sea once in a while – to be able to walk and talk. She has pulled herself up above the water surface and managed not to drown again and again. This way she has given herself and everyone around her the strength to renew hope repeatedly.

We have been planning to work on a project together for some time – to try to focus on the unheard voices from under water, from the many kinds of suffering and sufferers that need hope. Through sound/music, drawings, sculptures and written words taken from our text messages/mail correspondence over many years we are dealing with the myths and realities of different worlds/spheres that make sense to us – and hopefully to many more. The Floating Art exhibition in Vejle, with the title 'Cry me a River', emphasizes the need to deal with aspects of the tangible and intangible crisis of today's world within an abstract mythological framework, and corresponds strongly to our artistic storyline.

Our project consists of two sculptures relating to each other – one on the shore and one not too far out in the sea. The figure on the shore titled 'Crying Skeletons' is crying for the world whilst looking longingly at the 'Heroine of Hope' in the sea. She is a mermaid carrying a lit up globe, floating on glass balls. The Heroine of Hope's tail is in the shape of the eternity symbol – also a symbol of the unbroken life cycle. The sound images created for them individually are giving them voices.

When reading the song text used for this show, we found ourselves wondering about Timberlake's text about betrayal, heartache and self-pity. But then Tonje

found a way of changing a few words from You to I – which we felt gave the personal emotions a greater perspective and as such helped our ideas come to life. This is how the 'Heroine of Hope' came to carry the globe in her hands.

Tonje Terese says:

"I have changed you to become I in the quote below and then the text makes sense in a different way. It can now be understood as talking about the climate change – about the humans on the planet earth and that we have made damage without being aware... not blaming others but ourselves. Here is my version of the text, with my small rewritings in it":

Justin Timberlake's Cry me a river

You were my sun, you were my earth
But you didn't know all the ways I loved you, no
So you took a chance, made other plans
But I bet you didn't think
that they would come crashing down, no

Med Tonjes små omskrivninger

You were my sun, you were my Earth
But I didn't know all the ways I loved you, no
So I took a chance, made other plan
But I didn't think
that they would come crashing down, no